

Empreses d'internet i supervisió global

Diumenge passat, Lula da Silva, a l'article publicat a l'ARA (*La democràcia i els aliats*), acabava demanant una governança democràtica d'internet. Fa pocs mesos es va saber que diversos gegants de la xarxa (Microsoft, Yahoo!, Facebook, Google, Apple, Dropbox, Skype, etc.) haurien donat accés als seus servidors a la National Security Agency (NSA) nord-americana. Tot i haver negat inicialment que haguessin facilitat a la NSA informació a gran escala sobre els seus usuaris, posteriorment han anat publicant diversos informes de transparència; és significatiu que Facebook publicés el seu primer informe d'aquesta mena justament a finals d'agost. En aquests tipus de documents, una empresa dona estadístiques agregades de les peticions de dades sobre els seus usuaris que rep dels diversos països i de quin percentatge n'atén. No se sol especificar el motiu de les peticions. El 23 d'agost, *The Guardian* va revelar que la NSA havia "indemnitzat" les empreses col·laboradores per les molèsties; ras i curt, la NSA hauria fet servir diners dels contribuents nord-americans per espiar-los a ells i a nosaltres.

És temptador criticar la mà executora, en aquest cas les empreses d'internet. Ara bé, cal recordar que als Estats Units és vigent la Patriot Act i altres lleis privades de l'11-S de 2001, que permeten a l'administració no només espia les telecomunicacions, sinó exigir a les empreses col·laboradores que mantinguin en secret la seva ajuda. D'altra

banda, la llei federal nord-americana estableix que el govern federal haurà de reemborsar a les empreses els costos derivats de satisfer els procediments legals extraordinaris que els imposi. Per tant, les empreses d'internet no han fet més que obeir la llei.

La qüestió, doncs, no és si són empreses bones o dolentes, sinó si és normal i desitjable que qui treballa amb informació de persones d'arreu del món estigui sota el control legal d'un sol estat, en aquest cas els Estats Units. Val a dir que algunes veus dins d'aquestes empreses han reclamat un marc global per a la privadesa de dades. Peter Fleischer, el cap de privadesa de Google, ja va fer un discurs en aquest sentit a la Unesco l'any 2007 i s'hi acaba de tornar a referir en el seu blog. Ara bé, el que reclama no és un control multinacional

JOSEP DOMINGO FERRER

CATEDRÀTIC DE SEGURETAT
INFORMÀTICA DE LA URV

CONSULTEU
MÉS ARTICLES A
www.ara.cat

de les empreses d'internet, sinó un estàndard global de privadesa que els faciliti la feina: volen saber quin és el mínim de privadesa que han de garantir a qualsevol ciutadà del món per no tenir problemes. Com a exemples d'organismes que podrien encapçalar l'elaboració d'aquest estàndard, el directiu de Google esmenta la Unesco, la Conferència Internacional d'Agències de Protecció de Dades, l'OCDE, el Consell d'Europa, la Cambra de Comerç Internacional o el Fòrum Econòmic Mundial.

L'estandardització mundial té avantatges indiscutibles i des de la Càtedra Unesco de Privadesa de Dades que dirigeixo estariem encantats de col·laborar-hi. Malauradament, això no ho resolndria tot. En primer lloc, perquè les mateixes empreses d'internet solen intentar que les po-

ques normatives internacionals de privadesa que s'elaboren siguin ben laxes. En aquest sentit, cal tenir present l'actuació dels seus lobis enguany mateix per igualar la nova directiva de privadesa que prepara la Unió Europea; com a reacció, 100 acadèmics europeus especialistes en el tema hem publicat el manifest *Data protection in Europe*, en el qual reclamem a les institucions europees que no afluixin. En segon lloc, no només calen estàndards globals, sinó també una supervisió global del seu compliment. Ben poc hauríem avançat si, a l'hora de la veritat, les empreses d'internet continuessin subjectes únicament a les lleis nord-americanes i es veïessin obligades per la Patriot Act de torn a saltar-se les prescripcions internacionals i, a sobre, a fer-ho en secret.

Qui i com podria fer aquesta supervisió global? Una agència de les Nacions Unides (la Unesco o una altra) semblaria la més adequada com a supervisor, atès que les Nacions Unides representen tots els països del món. Pel que fa al procediment, seria natural que cada país membre tingués un vot ponderat en el control legal de cada empresa d'internet que reflectís en cada moment la proporció d'usuaris de l'empresa que són ciutadans del país. Evidentment, caldria preveure mecanismes per evitar que països o coalicions de països que no respecten els drets humans acabessin assolint una posició dominant en la supervisió de les empreses d'internet; altrament, el remei hauria estat pitjor que la malaltia.

ARIANNE FABER

Empreses com Google volen saber quin mínim de privadesa han de garantir a qualsevol ciutadà del món per no tenir problemes

Una agència de les Nacions Unides (la Unesco o una altra) seria la més adequada per supervisar la privadesa a internet

Unionistes intel·ligents (al Canadà)

◆ Ahir que és fresc, el diari *La Vanguardia* duia una entrevista molt interessant que havia tingut el corresponsal Marc Basset amb el senyor Graham Fraser, que a vostès no els deu sonar de res i a mi tampoc, però que ni més ni menys ocupa el càrrec de comissari per a les llengües oficials al Canadà. Dit d'una altra manera, Graham Fraser és la màxima autoritat pel que fa a política lingüística en el gran país de la fulla d'auró. Recordem que al Canadà hi conviuen dos idiomes: l'anglès, que és enormement majoritari en bona part del territori, i el francès, que és la llengua pròpia i majoritària de la regió del Quebec. En el conjunt del Canadà, doncs, el francès és minoritari. Minoritari, però no minoritzat. I això és així gràcies a una política activa de respecte i equiparació a tots els nivells entre les dues llengües, de les quals el senyor Fraser donava alguns exemples ben interessants.

◆ Per començar, el comissari Fraser és angloparlant, però això no impedeix que sigui un fervent defensor dels drets lingüístics i culturals del Quebec. És com si aquí algun alt càrrec del PP o del PSOE (tant se val) s'ocupés de la política lingüística de Catalunya. És fàcil d'imaginar el que succeiria, no és així? Si fins i tot amb governs autonòmics encarregats de defensar les llengües-diferents-de-l'espanyol no ens en sortim de cap de les maneres (ans al contrari, hem de patir episodis d'autoodi lingüístic com els que han protagonitzat els governs balear, valencià i aragonès), facin-se vostès el càrrec del que succeiria si la política lingüística de tot l'Estat depengués d'algun despatx de Madrid.

SEBASTIÀ ALZAMORA

ESCRIPTOR

Imaginïn que passaria si la política lingüística de tot l'Estat depengués d'un despatx de Madrid

◆ Doncs al Canadà, país que a diferència d'Espanya forma part de les democràcies occidentals avançades, la cosa no va així. El comissari Fraser, en l'entrevista esmentada, admetia sense cap mena de recel un seguit d'evidències que a Espanya resulten impensables: la primera de totes, que el líder de qualsevol partit polític important, al Canadà, ha de saber expressar-se en francès, fins al punt de poder mantenir un debat electoral per televisió, durant dues hores llargues, en aquest idioma. Això vol dir que els esmentats Rajoy i Rubalcaba haurien de poder debatre amb el president Mas, o amb Oriol Junqueras, durant un parell d'hores en directe i en català. ¿S'ho imaginem?

◆ L'angloparlant comissari Graham Fraser també sortia en defensa oberta de les escoles canadenques que fan immersió lingüística en francès (ho anomenava exactament amb aquest terme, *immersió lingüística*), i reblava la seva anàlisi sociolingüística amb una sentència per emmarcar: "El referèndum del 1995 al Quebec va tenir un resultat molt ajustat. Si els canadencs no haguessin pogut obtenir serveis del govern federal en francès, és difícil imaginar el mateix resultat".

◆ És a dir: el senyor Fraser, que òbviament és unionista canadenc, reconeix que el Quebec hauria votat a favor de la independència si no s'hagués respectat la llengua francesa com a llengua canadenca a tots els efectes. Com que ha estat així, s'han estalviat una secessió. Com que aquí és just a l'inrevés...